

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เกิดจากการรวมตัวกันของสตรีเพื่อประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวมีการจัดตั้งกลุ่มเริ่มแรก เมื่อปี พ.ศ. 2537 สมาชิกก่อตั้งเริ่มแรก 30 คน กิจกรรมจักสาน ผักตบชวาเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เมื่อปี พ.ศ. 2544 ได้รับคัดเลือกเป็นหมู่บ้านหัตถกรรมดีเด่นของหม่อมงามจิตต์บุรจักร และได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดชัยนาท ประจำปี 2545 ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษา วิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงิน วิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุน วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยพบว่า สมรรถภาพในการหากำไร คือ อัตราผลตอบแทนยอดขาย อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์รวม และอัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้นสามัญ อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งหมายถึง กลุ่มหัตถกรรมสามารถทำกำไรจากการผลิตสินค้าได้ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น คือ อัตราส่วนทุนหมุนเวียน และอัตราส่วนทุนหมุนเร็ว อยู่ในเกณฑ์ดี หมายถึงกลุ่มหัตถกรรมสามารถทำกำไรจากการขายผลิตภัณฑ์จึงมีเงินเพียงพอที่จะชำระหนี้ได้เร็ว ดังนั้นถ้าพิจารณาความคล่องทางการเงินในระยะสั้นของกลุ่มหัตถกรรม ยังมีฐานะทางการเงินในเกณฑ์ที่ดี ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว คือ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ย อยู่ในเกณฑ์ดี หมายถึงกลุ่มหัตถกรรมสามารถทำในการชำระหนี้ ตามกำหนดระยะเวลาคืนหนี้สิน ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์คือ อัตราการหมุนเวียนสินค้า อยู่ในเกณฑ์ดี หมายถึง ความสามารถหมุนเวียนของสินค้าให้เป็นเงินได้เร็ว แต่ในปี 2549 อัตราการหมุนเวียนลดลง เนื่องจากภาวะน้ำท่วมช่วงปลายปี อัตราการหมุนเวียนสินทรัพย์รวม มีอัตราส่วนน้อย หมายถึง กลุ่มไม่เข้าใจในการบริหารทรัพย์ที่มีอยู่ว่าสามารถทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อัตราการขยายตัวของกลุ่ม มีอัตราส่วนน้อย หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานมีแนวโน้มการขยายตัวกลุ่มลดลง เนื่องจากในบางปีเกิดภาวะน้ำท่วม ทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลง

ผลการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุน เมื่อกำหนดอัตราส่วนลดร้อยละ 7 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ณ สิ้นปี พ.ศ. 2548 ได้หาค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 47,547,369 บาท มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 1.03 และอัตราผลตอบแทนของโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 30 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากตัววัดแต่ละตัวได้แก่ (NPV) มีค่าเป็นบวก BCR มีค่ามากกว่าหนึ่ง และ IRR มีค่าสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม แสดงว่าโครงการนี้มีความเป็นไปได้ในการลงทุน

ผลการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน ได้ค่าคำนวณเท่ากับ 0.33 ปี หรือ 3 เดือน 28 วัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจ ค่าคำนวณออกมากลุ่มคืนทุนเร็ว แสดงว่ากลุ่มมีประสิทธิภาพในการลงทุน ขอมรับในโครงการ

จากรายได้ที่ลดลงในบางปี ทำให้การวิเคราะห์ถึงผลกระทบความเป็นไปได้ของโครงการ โดยใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ โดยใช้การทดสอบแบบ Switching Value Test (SVT) พิจารณา 2 กรณี คือ กรณีที่ 1 SVTc มีค่าเท่ากับ 1.508 กรณีที่ 2 SVTb หาค่าผลตอบแทนสามารถลดลงได้ร้อยละเท่าไร จึงจะทำให้ NPV เท่ากับ 0 BCR เท่ากับ 1 พบว่าค่า SVTc มีค่าเท่ากับ 1.508 ค่า SVTb มีค่าเท่ากับ 1.459 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ค่า SVTc และ SVTb ทำให้มีค่าต่ำ หมายความว่าความเสี่ยงในโครงการอยู่ในระดับสูง สาเหตุมาจากในบางปีเกิดภาวะน้ำท่วม ทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลง

ผลการวิเคราะห์ SWOT ของกลุ่มหัตถกรรม คือ จุดอ่อน ด้านการผลิตขาดผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ จุดแข็ง ด้านการตลาดผลิตภัณฑ์ส่งต่างประเทศ โอกาสนโยบายการส่งเสริมโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐบาล อุปสรรค สภาพภูมิประเทศของบ้านอ้อย มีน้ำท่วมบางปี การวิเคราะห์กลยุทธ์จาก SWOT MATRIX โดยกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่มหัตถกรรมได้ 4 กลยุทธ์ คือ ขยายการผลิตของกลุ่มให้มีผลิตภัณฑ์หลายอย่าง การพัฒนาผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ของสมาชิกในกลุ่ม ใช้ผู้นำที่สามารถทำสัญญากับบริษัทตัวแทนส่งออกต่างประเทศและการทำโครงการศึกษาอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เยาวชน และนักเรียนในโรงเรียนของตำบลสรรพยา

ข้อเสนอแนะ

1. ผลผลิตของของกลุ่มหัตถกรรม ประมาณ ร้อยละ 80 ส่งตลาดต่างประเทศ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่น กลุ่มไม่สามารถผลิตรูปแบบผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจำหน่ายภายในประเทศตามข้อตกลงกับบริษัทตัวแทนส่งออก ทำให้ยอดจำหน่ายในประเทศไม่เพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะ คือ กลุ่มหัตถกรรมขยายฐานการผลิตไปยังหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอใกล้เคียงเพื่อเพิ่มสมาชิกกลุ่ม การตกแต่งผลิตภัณฑ์โดยการย้อมสี และเย็บผ้าภายในผลิตภัณฑ์ และเพิ่มการผลิตของกลุ่มให้มีผลิตภัณฑ์หลายอย่าง สำหรับจำหน่ายภายในประเทศ มีการลดต้นทุนการผลิต เช่น นำผลิตภัณฑ์ไปตากแดดแทนการอบด้วยไฟฟ้า

2. ผลผลิตหัตถกรรมของกลุ่มเป็นงานใช้ฝีมือ โดยใช้แรงงานของสมาชิกกลุ่มทำให้ไม่สามารถผลิตได้เป็นจำนวนมาก เพราะต้องใช้เวลาและการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อส่งตลาดต่างประเทศ ข้อเสนอแนะ คือ การพัฒนาผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์ของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อเพิ่มการผลิตและยอดจำหน่ายของกลุ่มหัตถกรรม

3. กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย มีผู้นำที่มีความสามารถในการบริหารงานด้านการตลาด ข้อเสนอแนะ ใช้ผู้นำที่สามารถทำสัญญากับบริษัทตัวแทนส่งออกต่างประเทศ เพื่อให้ยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของกลุ่มที่แน่นอน และทำให้สมาชิกกลุ่มสามารถมีงานทำอย่างสม่ำเสมอ

4. ด้านหน่วยงานของรัฐ ให้ส่งเสริมกลุ่มจักสานในจังหวัดชัยนาท หลายกลุ่มด้วยกันโดยใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น คือ ผักตบชวา ผลิตผลิตภัณฑ์จักสานผักตบชวาที่มีลักษณะคล้ายกัน ออกจำหน่าย ทำให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มจักสานภายในจังหวัดชัยนาท ข้อเสนอแนะ คือ การจัดทำโครงการศึกษาอบรมให้แก่สมาชิกกลุ่ม เยาวชน และนักเรียนในโรงเรียนของตำบลสรรพยา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สามารถแข่งขันกับกลุ่มอื่นได้ และเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เยาวชนและนักเรียนในโรงเรียนของตำบลสรรพยา